

عنوان مقاله:

بررسی نقش مدیریت مشارکتی در کاهش آسیب های نوظهور اجتماعی از دیدگاه شهروندان منطقه ۴ شهرداری تبریز

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری، شهرسازی، محیط زیست و علوم مرتبط (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کیومرث معصومی زکی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

مهدی پوراکبر - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش نقش مدیریت مشارکتی در کاهش آسیب های نوظهور اجتماعی از دیدگاه شهروندان منطقه ۴ شهرداری تبریز انجام شده است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی است و از نظر روش جمع آوری داده از نوع میدانی است. جامعه آماری تحقیق حاضر، جمعیت ساکن در محدوده منطقه ۴ شهرداری کلانشهر تبریز به تعداد ۱۴۸۸۰۴ نفری باشد که نمونه آماری با استفاده از جدول مورگان ۴۰۰ نفر و با روش تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت سنجش مدیریت مشارکتی از پرسشنامه شادمان (۱۳۸۷) و برای سنجش آسیب های نوظهور اجتماعی از پرسشنامه محقق ساخته و استفاده شده است. جهت بررسی روایی پرسشنامه از نظرات اساتید گروه استفاده شده است و میزان پایایی برای مدیریت مشارکتی ۰/۸۳ و برای آسیب های نوظهور اجتماعی ۰/۸۹ بدست آمده است. برای تجزیه و تحلیل اهداف تحقیق از رگرسیون چند متغیره و از همبستگی پیرسون استفاده شده است. نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که مدیریت مشارکتی در کاهش آسیب های نوظهور اجتماعی شامل، استفاده از فناوری های نوین ارتباطی و اطلاعاتی، خودکشی بر اثر بازی های رایانه ای، انحرافات اجتماعی و رفتارهای پرخطر موثر می باشد. نتایج نهایی تحلیلات تاثیر شاخص های مدیریت مشارکتی بر روی آسیب های نوظهور اجتماعی نشان می دهد که تمامی شاخص ها دارای تاثیر معنادار و مستقیم بوده که در این بین شاخص مشارکت اقتصادی با ۰/۲۵۴ دارای بیشترین تاثیر، شاخص انفرادی با ۰/۱۳۴ و شاخص اجتماعی با ۰/۱۵۱ می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت مشارکتی، آسیب های نوظهور، شهروندان تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1259618>

